

UZASADNIENIE

- I. Wyjaśnienie potrzeby i celu związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem z 2003 roku do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. oraz wyjaśnienie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej i Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) ma obowiązek wspierania inicjatyw tych organizacji, zmierzających do kompleksowego uregulowania zagadnień odpowiedzialności i odszkodowania za szkody spowodowane zanieczyszczeniami olejami.

System odszkodowawczy za szkody spowodowane zanieczyszczeniem ze statków olejami przewożonymi jako ładunek, jest uregulowany postanowieniami umów międzynarodowych wypracowanych pod auspicjami Międzynarodowej Organizacji Morskiej (International Maritime Organization – IMO).

Podstawowe ramy prawne dla tego systemu zostały ustanowione na mocy Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami, sporządzonej w Brukseli dnia 29 listopada 1969 r. oraz w Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1971 r. Treść powyższych konwencji w zasadniczy sposób została zmieniona postanowieniami Protokołów z 1992 r. Również od tego czasu wyżej wymienione umowy międzynarodowe noszą następujące nazwy: Międzynarodowa konwencja, o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami z 1992 r. (Konwencja o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r.) oraz Międzynarodowa konwencja o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. (Konwencja o Funduszu z 1992 r.).

Konwencja o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r. określa odpowiedzialność właściciela statku za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami. Właściciel nie będzie ponosił odpowiedzialności za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniem, jeżeli udowodni, że szkoda:

- wynikała z aktów wojennych, działań zbrojnych, wojny domowej, powstań lub zjawisk natury, mających wyjątkowy, nieunikniony i nieodparty charakter albo
- została spowodowana w całości przez działanie lub zaniechanie osoby trzeciej z zamiarem wywołania szkody, albo
- została spowodowana w całości przez zaniedbanie lub inny szkodliwy akt jakiegokolwiek rządu albo innej władzy odpowiedzialnej za utrzymanie świateł lub innych pomocniczych środków nawigacyjnych w wykonywaniu tej funkcji.

Konwencja o Funduszu z 1992 r. stanowi uzupełnienie do Konwencji o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r. i ustanawia system odszkodowawczy dla osób, które nie otrzymały pełnego i należytego odszkodowania na podstawie postanowień tej konwencji. Zgodnie z przepisami Konwencji o Funduszu z 1992 r. został ustanowiony „Międzynarodowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami”. Fundusz ten ma na celu: wypłatę odszkodowania za szkody spowodowane zanieczyszczeniem w takiej wysokości, w jakiej ochrona przewidziana w Konwencji o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r. jest niewystarczająca oraz zapewnienie skutecznej realizacji celów określonych w tej konwencji.

Zgodnie z artykułem 10 Konwencji o Funduszu z 1992 r., Fundusz ten jest finansowany przez roczne wkłady wnoszone przez jednostki, które w odniesieniu do każdego Umawiającego się Państwa, w danym roku kalendarzowym otrzymały olej kontrybucyjny (zdefiniowany w artykule 1 ust. 3 konwencji) w ilości przekraczającej łącznie 150.000 ton:

- w portach lub stacjach przeładunkowych na morzu, znajdujących się na terytorium tego państwa – przewieziony morzem do takich portów lub stacji przeładunkowych na morzu oraz

- w jakichkolwiek stacjach znajdujących się na terytorium tego Umawiającego się Państwa – przewieziony morzem i wyladowany w porcie lub stacji przeładunkowej na morzu państwa niebędącego Umawiającym się Państwem, z tym jednak, że na powyższej podstawie będzie się uwzględniać jedynie olej kontrybucyjny z pierwszego przyjęcia w Umawiającym się Państwie, po jego wyladowaniu w państwie niebędącym Umawiającym się Państwem.

Międzynarodowa Organizacja Morska przyjęła w 2003 r. Protokół do Międzynarodowej Konwencji w sprawie utworzenia międzynarodowego funduszu odszkodowań za szkody wynikające z zanieczyszczeń ropą naftową z 1992 r., zwany dalej Protokołem o Dodatkowym Funduszu, ponieważ poziom dostępnego odszkodowania z istniejącego międzynarodowego reżimu odszkodowań był nie zawsze wystarczający.

Protokół z 2003 r. ma na celu zapewnienie odpowiedniego, natychmiastowego i skutecznego odszkodowania dla osób, które poniosły szkodę wskutek wycieku ropy naftowej z tankowców. Protokół o dodatkowym funduszu odnosi się do jednego z poważniejszych braków w międzynarodowej regulacji prawnej w sprawie odpowiedzialności za zanieczyszczenia ropą naftową, przez znaczne podniesienie wysokości odszkodowań dostępnych w obecnym systemie międzynarodowym.

Protokół z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. ma zastosowanie wyłącznie do szkód spowodowanych zanieczyszczeniem, powstałych na terytorium Umawiającego się Państwa, łącznie z morzem terytorialnym. Stosuje się go również w wyłącznej strefie ekonomicznej Umawiającego się Państwa, utworzonej zgodnie z prawem międzynarodowym lub, jeśli Państwo nie utworzyło takiej strefy, to stosowany jest na obszarze bezpośrednio przyległym do morza terytorialnego, wyznaczonego zgodnie z prawem międzynarodowym i rozciągającym się nie dalej niż 200 mil morskich od linii podstawowej, od której jest mierzona szerokość morza terytorialnego. Protokół ma również zastosowanie do środków zapobiegawczych

podjętych w celu zapobieżenia takiej szkodzi lub jej zmniejszenia. W tym zakresie Protokół powiela unormowania obu konwencji z 1992 r.

Protokół rozszerza w znaczny sposób dostępność i możliwość otrzymania odszkodowania przez osoby, które doznały szkód w wyniku zanieczyszczeń olejami ze statków. Zgodnie z postanowieniami Protokołu dotychczasowy limit odszkodowawczy w zakresie każdego wypadku zostaje zwiększony do kwoty równej 750.000.000 jednostek Specjalnego Prawa Ciągnięcia (SDR).

Rozszerzony limit odszkodowawczy dotyczy również kosztów związanych z zastosowaniem środków mających na celu zapobieżenie skutkom zanieczyszczeń, co oznacza możliwość pokrycia kosztów takiego działania w znacznie szerszym zakresie niż dotychczas.

Protokół o Dodatkowym Funduszu przewiduje ustanowienie Międzynarodowego Dodatkowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami. Podobnie jak Fundusz z 1992 r. również Dodatkowy Fundusz (zgodnie z artykułem 10 Protokołu) jest finansowany przez roczne wkłady wnoszone przez jednostki, które w odniesieniu do każdego Umawiającego się Państwa, w danym roku kalendarzowym otrzymały olej kontrybucyjny (zdefiniowany w artykule 1 ust. 3 Konwencji o Funduszu z 1992 r.) w ilości przekraczającej łącznie 150.000 ton:

- w portach lub stacjach przeładunkowych na morzu, znajdujących się na terytorium tego państwa – przewieziony morzem do takich portów lub stacji przeładunkowych na morzu oraz
- w jakichkolwiek stacjach znajdujących się na terytorium tego Umawiającego się Państwa – przewieziony morzem i wyładowany w porcie lub stacji przeładunkowej na morzu państwa niebędącego Umawiającym się Państwem, z tym jednak, że na powyższej podstawie będzie się uwzględniać jedynie olej kontrybucyjny z pierwszego przyjęcia w Umawiającym się Państwie, po jego wyładowaniu w państwie niebędącym Umawiającym się Państwem.

Protokół, w zakresie wkładów, przewiduje dodatkowe unormowanie w artykule 14. Przepis ten nakłada na Umawiające się Państwo obowiązek uiszczania opłat na rzecz Dodatkowego Funduszu, w przypadku gdy w Umawiającym się Państwie nie istnieje podmiot zobowiązany do dokonywania wkładów (przy uwzględnieniu jednakże 1.000.000 ton – jako minimalnej ilości oleju sprowadzanego drogą morską w danym państwie).

Należy podkreślić, że po ratyfikacji Protokołu o Dodatkowym Funduszu Polska będzie w pełni beneficjentem rozszerzonego systemu odszkodowawczego. W przypadku katastrofy morskiej i związanego z tym zanieczyszczenia olejem terytorium Polski (wraz z morzem terytorialnym), a także polskiej strefy ekonomicznej polskie podmioty otrzymają możliwość ubiegania się o wyższe odszkodowanie za poniesione szkody.

Protokół z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. po uzyskaniu wymaganej ilości ratyfikacji wszedł w życie z dniem 3 marca 2005 r. Obecnie stronami Protokołu jest 21 państw, co stanowi 18,87% światowego tonażu brutto. Należy w tym miejscu podkreślić, że Protokół o Dodatkowym Funduszu ratyfikowało 14 państw będących członkiem Wspólnoty Europejskiej.

II. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Protokołu, wraz z określeniem źródeł finansowania

Ratyfikacja i wdrożenie do prawa polskiego postanowień Protokołu o Dodatkowym Funduszu znacznie poprawi bezpieczeństwo finansowe osób w Polsce, które doznały szkody w wyniku zanieczyszczenia spowodowanego wyciekiem oleju przewożonego jako ładunek. Opóźnienia w wypłacie odszkodowań mogą powstać w obecnym reżimie prawnym, nawet w przypadku, gdy koszt zdarzenia nie przekracza dopuszczalnych limitów. Taka sytuacja występuje, ponieważ pełna wypłata roszczenia nie może być dokonana do momentu ustalenia zakresu szkody oraz ostatecznego oszacowania kosztów zdarzenia. W zależności od zdarzenia

morskiego ten proces może trwać od kilku miesięcy do kilku lat. Wdrożenie Protokołu z 2003 r. zapewni, że nawet w sytuacji dużego rozlewu, roszczenia o odszkodowanie będą wypłacane szybko i w pełni. Dodatkowy Fundusz będzie wypłacał odszkodowanie, gdy roszczenie do Funduszu było dopuszczalne, a nie zostało wypłacone, ponieważ łączny koszt roszczenia przekracza limit ustalony przez Fundusz.

Jako skutek społeczny i gospodarczy należy wskazać rozszerzenie możliwości dochodzenia odszkodowania przez podmioty, które doznały szkód w wyniku zanieczyszczenia olejami na terytorium Polski łącznie z morzem terytorialnym i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, a także zwiększenie dostępności środków finansowych na pokrycie kosztów związanych z zastosowaniem środków zapobiegawczych podjętych w celu zapobieżenia szkodzi lub jej zmniejszenia.

Stosownie do postanowień artykułu 11 Protokołu opłaty na rzecz Dodatkowego Funduszu składają się z dwóch rodzajów wkładów:

- 1) wkłady na pokrycie kosztów administracyjnych Dodatkowego Funduszu,
- 2) wkłady na pokrycie roszczeń odszkodowawczych.

Przewiduje się, że koszty administracyjne Dodatkowego Funduszu będą niższe niż te, które ponosi Fundusz z 1992 r. (aktualnie wynoszą one ok. 4,8 mln euro rocznie). Szacuje się, że koszty administracyjne Dodatkowego Funduszu będą mieścić się w granicach sumy określonej kwotą 300 000 euro rocznie. Kwota ta może jednak wzrosnąć, o ile Dodatkowy Fundusz zostanie zaangażowany w realizację spraw związanych z odszkodowaniami za wypadek morski, w wyniku, którego nastąpiło zanieczyszczenie na szeroką skalę.

Znacznie trudniej jest oszacować wysokość opłat, które Polska będzie uiszczać w przypadku dochodzenia, przed Dodatkowym Funduszem, roszczeń odszkodowawczych przez osoby, które poniosły szkody w wyniku wypadku. Maksymalna kwota, jaką Dodatkowy Fundusz będzie wypłacał za szkody spowodowane przez poszczególny wypadek to 546.000.000 jednostek SDR (ok. 655 000 000 euro) – po uwzględnieniu

kwoty 203.000.000 jednostek SDR przewidzianej w ramach Funduszu z 1992 r. Z oczywistych względów nie jest jednakże możliwa do przewidzenia ilość i zakres szkód związanych z wypadkami morskimi, jakie mogą wydarzyć się w przyszłości, w wyniku których Dodatkowy Fundusz będzie realizował roszczenia odszkodowawcze. Wypadki o wyjątkowo poważnym charakterze występują jednak bardzo rzadko, a dodatkowe opłaty na pokrycie roszczeń odszkodowawczych w odniesieniu do poważniejszych wypadków są rozkładane zwykle na raty, których okres spłat wynosi dwa lub więcej lat.

Biorąc pod uwagę dotychczasową ilość państw, które ratyfikowały Protokół oraz mając na względzie artykuł 18 Protokołu, który ogranicza proporcjonalnie wysokość największych opłat dokonywanych ze strony poszczególnych państw na rzecz Dodatkowego Funduszu, szacuje się, że wysokość wpłat Polski w tym zakresie będzie wynosić ok. 0,028% całości opłat dokonanych przez wszystkie państwa na Dodatkowy Fundusz.

Skutki prawne będą związane z koniecznością zmian w przepisach kodeksu morskiego.

Postanowienia Protokołu dotyczą zagadnień uregulowanych w tytule VII, Dziale III, rozdziale 3 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.). Rozdział 3 ustawy Kodeks morski reguluje sprawy związane z dochodzeniem roszczeń z Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami. W tym zakresie przepisy Protokołu mają charakter uzupełniający wobec treści omawianych przepisów Kodeksu morskiego.

W celu wykonania Protokołu powinny zostać zmienione art. 279 i art. 280 Kodeksu morskiego, w celu uwzględnienia w tych przepisach faktu utworzenia Międzynarodowego Dodatkowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami oraz związanych z tym obowiązków uiszczania wkładów przez podmioty krajowe i Skarb Państwa na rzecz tego Dodatkowego Funduszu.

Zgodnie z art. 280 § 2 Kodeksu morskiego – „Każdy, kto otrzymuje z zagranicy lub jakiegokolwiek miejsca położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej

Rzeczypospolitej Polskiej olej przewieziony drogą morską stosownie do postanowień § 1, obowiązany jest przekazać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, dane o ilościach oleju otrzymanego w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego. § 3 Minister właściwy do spraw finansów publicznych składa Międzynarodowemu Funduszowi corocznie sprawozdanie o ilości przewiezionego drogą morską oleju”.

Zakres regulacji artykułów 7 i 8 Protokołu o Dodatkowym Funduszu jest częściowo zbieżny z postanowieniami rozporządzenia Rady (WE) nr 44/201 z dnia 22 grudnia 2000 r., w sprawie jurysdykcji i uznawania oraz wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. Urz. WE L 12 z 16.01.2001). Zgodnie z wspomnianym wyżej rozporządzeniem Wspólnota Europejska dysponuje wyłączną kompetencją do zawierania umów z państwami trzecimi w zakresie uregulowanym postanowieniami Artykułów 7 i 8 Protokołu – powództwa o odszkodowanie wniesione wobec Dodatkowego Funduszu oraz orzeczenia sądowe wydane przeciwko Dodatkowemu Funduszowi. Państwa członkowskie utrzymują swoją kompetencję w odniesieniu do kwestii objętych tym Protokołem, które nie dotyczą prawa wspólnotowego. Protokół w sprawie utworzenia Dodatkowego Funduszu nie przewiduje możliwości przystąpienia do niego innych podmiotów niż państwa, niemożliwym jest więc by Wspólnota stała się jego stroną. Biorąc pod uwagę powyższe oraz linię orzeczniczą Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, państwa członkowskie utraciły uprawnienie do zaciągania zobowiązań wobec państw trzecich w zakresie kompetencji wyłącznej Wspólnoty.

Cele Protokołu w zakresie zapewnienia, że wystarczające, natychmiastowe i skuteczne odszkodowanie zostanie wypłacone osobom, które ucierpiały w skutek wycieku oleju przewożonego przez tankowce, są zbieżne z celami Wspólnoty w tym zakresie. W związku z powyższym, aby nie zamykać państwom członkowskim Wspólnoty Europejskiej drogi do ratyfikacji Protokołu, Rada dnia 2 marca 2004 r. przyjęła decyzję 2004/246/WE (Dz. Urz. UE L 78 z 16.03.2004) upoważniającą państwa

członkowskie do podpisania, ratyfikowania lub przystąpienia do przedmiotowego Protokołu, w interesie Wspólnoty Europejskiej, w możliwie jak najkrótszym czasie.

Zgodnie z artykułem 3 przytoczonej wyżej decyzji Rady oraz w związku z artykułem 19 ust. 4 Protokołu państwa członkowskie informują Sekretarza Generalnego IMO, że nastąpiło podpisanie, ratyfikacja bądź przystąpienie do Protokołu zgodnie z decyzją Rady.

Skutki finansowe związane z wejściem w życie Protokołu będą ponosić importerzy oleju kontrybucyjnego drogą morską lub/oraz Skarb Państwa.

Podmiotami prawa krajowego, których będzie dotyczyć Protokół to importerzy oleju zdefiniowanego w przepisach Protokołu jako „olej kontrybucyjny” oraz Skarb Państwa.

Stosownie do postanowień artykułu 10 Protokołu osoba otrzymująca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej olej przewieziony drogą morską, w ilości 150.000 ton lub więcej uiszcza wkłady na rzecz Dodatkowego Funduszu. Natomiast zgodnie z artykułem 14 Protokołu wkłady na rzecz Dodatkowego Funduszu będą uzależnione od ilości oleju kontrybucyjnego sprowadzanego przez importerów drogą morską na terytorium Polski, a także oleju wyładowanego w portach polskich a następnie przetransportowanego do odbiorcy w państwie niebędącym stroną Protokołu o Dodatkowym Funduszu. W przypadku, gdy importowana ilość oleju kontrybucyjnego nie przekroczy 1.000.000 ton w danym roku kalendarzowym, wówczas Skarb Państwa będzie musiał przyjąć zobowiązanie wpłacania wkładów w zakresie różnicy między 1.000.000 ton, a ilością oleju faktycznie sprowadzonego przez importerów, na których ciąży obowiązek wpłaty wkładów. Obowiązek uiszczenia wkładów w zakresie różnicy między minimalną importowaną ilością oleju kontrybucyjnego a ilością faktycznie sprowadzaną będzie leżał w kompetencjach ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Należy w tym miejscu podkreślić, że w 2006 r. zostało sprowadzone w Polsce 481.379 ton oleju kontrybucyjnego, należy zatem przypuszczać, że za 2007 r., w przypadku ratyfikacji Protokołu o dodatkowym funduszu budżet państwa będzie zobowiązany do uiszczenia wkładu za około

581.621 ton oleju kontrybucyjnego. W projekcie ustawy budżetowej na rok 2008 zostało zagwarantowane na ten cel 30 000,00 zł.

W zakresie wpływu na sektor publiczny mogą wystąpić potencjalne administracyjne koszty związane ze składaniem rocznych raportów dotyczących ilości odebranego w Polsce oleju, drogą morską, które muszą być składane do dyrektora dodatkowego funduszu. Należy jednak podkreślić, że te informacje są już przekazywane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do Funduszu, który jest administrowany przez ten sam Sekretariat i Dyrektora, co Dodatkowy Fundusz, zatem w praktyce nie będzie w tym zakresie dodatkowego obciążenia.

Obowiązki związane z zapewnieniem funkcjonowania systemu odszkodowawczego, na mocy Protokołu z 2003 r. powinny pozostać przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, z uwagi na fakt posiadania przez służby celne, podlegające takiemu ministrowi, informacji o podmiotach i ilości sprowadzonego oleju kontrybucyjnego. Konsekwencją takiego rozwiązania powinno być także powierzenie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zagwarantowania wypełniania obowiązków związanych z opłatami na rzecz obu Funduszy, wnoszonymi przez odbiorców oleju kontrybucyjnego, przez podmioty sprowadzające olej kontrybucyjny, jak to jest obecnie w przypadku Funduszu (art. 280 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski: § 2 Każdy, kto otrzymuje z zagranicy lub jakiegokolwiek miejsca położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej olej przewieziony drogą morską (...), obowiązany jest przekazać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, dane o ilościach oleju otrzymanego w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego. § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych składa Międzynarodowemu Funduszowi corocznie sprawozdanie o ilości przewiezionego drogą morską oleju.).

Zgodnie z artykułem 20 Protokołu z 2003 r. przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Organizacji

Morskiej, należy również przekazać dane dotyczące ilości oleju kontrybucyjnego otrzymanego na terytorium państwa w poprzednim roku kalendarzowym. Obowiązek zebrania takich informacji znajduje się w gestii ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Rozszerzony limit odszkodowawczy, jaki przewidują postanowienia Protokołu, będzie dotyczyć osób fizycznych i prawnych, które poniosły szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami ze statku. W takim przypadku osoby takie będą mogły liczyć na odszkodowanie pokrywające ich straty w znacznie większym wymiarze, niż na podstawie dotychczasowych przepisów regulujących te kwestie.

Ratyfikacja Protokołu o Dodatkowym Funduszu poprawi bezpieczeństwo finansowe osób / instytucji, które doznały szkody w wyniku rozlewu oleju przewożonego jako ładunek.

Jednym z celów przedmiotowego Protokołu jest usprawnienie istniejącego systemu odszkodowawczego. Należy także rozważyć ewentualne propozycje takich zmian w polskim prawie, które udoskonaliłyby system uzyskiwania wiarygodnych informacji o ilości oleju kontrybucyjnego sprowadzonego na terytorium Polski (zarówno w zakresie Funduszu z 1992 r. jak i Dodatkowego Funduszu).

W jeszcze szerszym pojęciu niniejszy Protokół dotyczy wszystkich, którym nie jest obojętny stan środowiska naturalnego. Reżim odpowiedzialności wprowadzony w omawianej konwencji wpłynie, bowiem na poprawę jakości środowiska oraz zwiększy bezpieczeństwo ekologiczne.

- III. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r.

Zgodnie z artykułem 19 ust. 2 Protokołu – „Państwa mogą wyrazić swoją zgodę na związanie się niniejszym Protokołem poprzez:

- a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, lub

- b) podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia następującego przez ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie, lub
- c) przystąpienie.”.

W związku z niepodpisaniem Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej Konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. przez Rzeczpospolitą Polską w terminie określonym w art. 19 ust. 1 Protokołu, związanie się nim możliwe jest przez przystąpienie, zgodnie z art. 19 ust. 2 lit. c. Na mocy art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), do przystąpienia stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące ratyfikacji lub zatwierdzenia.

Przedmiotowy Protokół wypełnia przesłanki określone w art. 89 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym jest zasadne, stosownie do przepisów art. 12 ust. 1 i 2 w związku z art. 17 ustawy o umowach międzynarodowych, związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Protokołem z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, w trybie określonym w art. 89 i art. 90 Konstytucji RP.

03/05zb